

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 948

гр. София, 07.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **1025** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 3, във вр. с ал. 2 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от изпълнителния директор И. В. Л., с включено в същата искане искане за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на Заповед № РА-18-74/16. 11.2021 г., на основание: чл. 215, ал. 1 и чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), с която на дружеството се нарежда: 1. Да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект: „Павилион тип „изкуство“ за търговска дейност /продажба на кафе, пакетирани захарни изделия и др./" на територията на парк „Г.", в имот с идентификатор 68134.604.1180, УПИ II за парк, кв. 148, м."С. река". [населено място], район „П."

След преценка на наведените с жалбите доводи и на доказателствата по делото, съдът счита искането за спиране на разпоредването за ДОПУСТИМО, предвид наличието на подадена жалба срещу акта по същество, но НЕОСНОВАТЕЛНО, по следните аргументи:

Процесната Заповед № РА-18-74/16. 11.2021 г. е издадена на основание: чл. 215, ал. 1 и чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. с чл. 57а, ал. 1, т. 6, предложение второ, във вр. с ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ и предоставени на издателя правомощия по ЗУТ със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на Кмета на Столична община, за премахване на незаконосъобразно поставен преместваем обект.

Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ЗУТ изчерпателно са посочени случаите, при които жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението им като

процесната заповед и съгласно посоченото правно основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, предложение второ, във вр. с ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ попада в хипотезата на чл. 217, ал. 1, т. 11 от ЗУТ.

С особеното искане се цели спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, то същото е неоснователно по следните съображения:

В настоящият казус е видно, че административният акт подлежи на незабавно изпълнение по силата на нормативен акт. Налице е допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта, което сочи, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес. За разлика от хипотезите, когато с изрично разпореждане административният орган може да допусне предварително изпълнение на акта, само при наличието на предпоставките по чл. 60, ал.1 от АПК, в които административният орган следва не само да посочи някоя от тях, но и подробно да я мотивира, в този случай органът издал акта не е длъжен да излага конкретни мотиви относно съществуването на някое от предвидените в чл. 60 от АПК условия, тъй като горните се предполагат по силата на закона.

Обратно, целта на спиране изпълнението на административния акт е да се осигури защита на правния интерес на лицето, подало жалбата. При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал.1 от АПК цели, съответно възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя / арг. чл. 166, ал.2 от АПК/. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на разпореждането, с оглед на общественият интерес е от голяма значимост, с оглед целите на фиска. В тежест на жалбоподателя пред съда е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането изпълнението на разпореждането е основателно.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на разпореждането е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. В случая, жалбоподателят не излага каквито и да било твърдения, че с предварителното изпълнение би претърпял вреди. Такива не се твърдят, не се конкретизират и не се посочват доказателства за евентуалното им настъпване.

Съдът намира, че при липса на посочени в искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, фактически обстоятелства за наличието на значителна или трудно поправима вреда, които да са противопоставими на целите по чл. 60, ал. 1 от АПК, то искането за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона е неоснователно.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отд., 33 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ особено искане на [фирма], ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от изпълнителния директор И. В. Л., за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на Заповед № РА-18-74/16. 11.2021 г., издадена на основание: чл. 215, ал. 1 и чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: